

בדא יפקון מן גלותא

ברי"ש - ראשי תיבות
ר'ב"ל ש'מעון ב'ר י'וחאי

ג'לי - כשיתגלה ספרו
הקדוש ספר הזוהר
אז בדא יפקון מן
גלותא:

להרבות פעלים והפצה
בתורת הרשב"י ז"ע
ובפרט בלימוד הזוהר הקדוש

גליון ס"ב | פרשת בהר | תשפ"ב

רזא דפרשתא

השמיטה הגדולה בשנת השמיטה

ושמחה הארץ שבת לה (כה. ב.)
 תא חזי, בכל שמיטה ושמיטה, כדורא נפיק, איתפגשו מברין ונשיין, וכל איתון
 בני מהימנותא, וקליקין. כדון קלהו מתפשטין דכורין ונשיין, וסלקין, וכל איתון
 יעלין מחלב, עאלין לון מתבטא דדקיעא, ומדאן חזיה, ועלויא דלחון, ותפן
 חזי על חזי. והוא נער דמפתחן דמאריה בידיה, קס ואמר לון כמה מלין
 חזיתון ועתקין, וקלהו חסאן חזיה, דלית חזיה כהיא חזיה.
 [בא וראה, בכל שמיטה ושמיטה הכרוז יוצא: התנגסו גברים ונשים וכל
 אוחס בני האמונה ועלו, אז כלם מתפשטים, זכרים ונשים, ועולים, וכל אוחס
 תענקות מחלב נכנסים לתוך ישיבת הרקיע, ושעמיחם בחזיה ועלוי שלהם, ושם
 שעחה על שעחה. ואיתן נער שעפתחות רבוט בידו עוצד, ואוצר להם כמה
 דברים חדשים ועתקים, וכלם רואים שעחה שאון שעחה כאותה שעחה].
 (זה"ק רעיא מהיענא ח"ג פ, א)

תיקון רחל בשנת השמיטה

בספר מאמר מרדכי (תלמידו של בעל הבן איש חי) מביא: הנה ידוע
 ומפורסם המנהג כי בשנת השמיטה לא אומרים 'תיקון רחל' בתיקון חצות,
 מה שאין כן בחו"ל גם בשנת שמיטה אומרים אותו. והיינו טעמא, כמו שאומר
 הזוהר הקדוש והאר"י הקדוש, שאין לבכות ולהצטער על חורבן הבית ולומר
 'תיקון רחל' בשנה זו, שכן בשנה זו יש שמחה גדולה בשמים ואין לבכות
 ולהצטער בה.
 ומרן בעל הבן איש חי כתב (שו"ת ר"פ, סוד ישירים, ח"א, סי' י')
 בהתייחס לענין זה, וז"ל: "גם עוד תמיהא לי, שראיתי בספר אמת ליעקב
 הנזכר בדף ק"א עמוד ד' שכתב: והוי יודע דבכל שנת השמיטה אין אנחנו
 אומרים 'תיקון רחל' בחצות הלילה, כיון שיש עליו המלכות ונקראת 'שבת
 הארץ לה', ולכן אין לומר קינות דלמא חס ושלום יהיה פגם, כיון דשנה זו
 נקראת שבת לגבי המלכות. והרב מהר"א עזריאל ז"ל הביא ראיה מזוהר
 הקדוש שלח לך דף קע"א עמוד ב', דנראה משם שיש ששון ושמחה בשנת
 השמיטה, וזהו דוקא לדידן בני ארץ ישראל, אבל לבני חוץ לארץ צריכים

תורתו מנן לנו

לימוד הזוהר כהנהגה לתפילה

וקודם התפילה למעט בדיבור כל מה דאפשר וללמוד איזה
 ענין בזוהר הקדוש או בתיקונים או בזוהר חדש. (סדר היום
 ואזהרות הקודש בספר בית אהרן) בחי' ב' הוא מדבר באדם
 שפגם ונפסק החבל שהיא קשור כמאמר יעקב חבל נחלתו,
 ולבו מטומטם ואינו יכול לדבר דיבורים זכים, אז צריך
 להתבונן מגדלות הבורא יתברך איך שממלא כל עלמין
 וסובב כל עלמין ולית אתר פנוי מיניה, וזהו יראת ד' ראשית
 דעת, דעת היא לשון התבוננות, וכינה ליבא וזהו חכמה בלב,
 ועיקר הוא על ידי התורה כמו שכתוב בשם הבעש"ט שציוה
 לאנשיו שקודם כל תפילה ילמדו מאמר זוהר ותיקונים וכו'.

(ליקוטי תורה ששערנאביל הדרכה ז')

לימוד הזוה"ק עסוגל להאיר הנפש

נדוע מ"ש מרן החיד"א בשו"ת חיים שאל ח"א (סי' עה אות
 ב), שלימוד הזוה"ק מסוגל להאיר הנפש, ושכן אמר האר"י
 ז"ל לבעל תשובה אחד ללמוד בזוה"ק ה' דפים בכל יום
 בשגם לא יבין. וע"ש. וע"ע בספרו מורה באצבע (סי' ב אות
 מד) שכי', לימוד ס' הזוהר מרומם על כל לימוד, בשגם לא
 ידע מאי קאמר, ואפי" טעה בקריאתו, והוא תיקון גדול
 לנשמה. לפי שאף שכל התורה שמתויו של הקדוש ברוך הוא
 מ"מ נתלכשה בכמה סיפורים והקורא נותן דעתו על הפשט
 הפשוט, אבל ספר הזוהר הסודות עצמם בגלוי, והקורא יודע
 שהם סודות וסתרי תורה, אלא שאינו מבין מקוצר המשיג
 ועומק המושג. ע"כ.

(שו"ת יביע אומר חלק א - אורח חיים סימן כו)

לאומרו כנוכר לעיל, וכך כתב לי בפירושו הרב החסיד הראב"ד ז"ל בהיותי בעיר אומיר והוא פשוט, עד כאן לשונו.
 ותמיהא לי, כיון דבארץ ישראל אין אומרים 'תיקון רחל' משום כבוד המלכות שהשביעית נקראת שבת לגבה, אם כן מטעם זה גם בני חוץ
 לארץ לא יאמרו 'תיקון רחל' וקינה משום כבודה, ואף על פי שבחוץ לארץ אין נוהג איסור שביעית ראוי שיהיה בכבוד המלכות בענין זה,
 וכאשר מצינו בפורים וכו' והוא הדין הכא, אף על גב דאין שביעית נוהגת בחוץ לארץ, מכל מקום צריכים ליהרהר בכל דברים של כבוד שעושין
 בארץ ישראל משום עליו המלכות, כי אחת היא לכולנו".

ומשיב רבנו בעל הבן איש חי, אחרי שהקדים שיש הארות ועליות שנעשות מאליהן אחר החורבן, ויש שנעשות בידי אדם ויש שלא זכו
 לרדת לתחתונים כלל, שיש הבדל בין הזמן שהיתה השביעית נוהגת בארץ ישראל מן התורה לזמן שלא היתה נוהגת אלא מדרבנן, וז"ל (שם,
 ד"ה "אמנם"): "אמנם כל זה הוא בזמן שהיתה מצות השביעית נוהגת בארץ ישראל מן התורה, אבל אחר החורבן שאינה נוהגת אלא מדרבנן
 אז אין כה מצות השביעית של יושבי ארץ ישראל מגיע ופועל תיקון בוז"ן הגדולים, אלא רק מגיע התיקון ביעקב ורחל בלבד כדון מצוות
 דרבנן, והעליות שנעשים בשנה השביעית בזמן הזה בוז"ן הגדולים הם נעשים מאליהם ולא על ידי ישראל, וכמו שכתב רבינו זכרוננו לחיי
 העולם הבא בענין התכלת בזמן הזה וכאמור לעיל".

ואחר כך כתב: "וכל זה ליושבי ארץ ישראל, אבל ליושבי חוץ לארץ שלא נתן ה' יתברך שם מצות שביעית כלל בשום זמן, אם כן
 אין להם מגע שם בענין העליות של שביעית כלל, שכל הארה ותיקון שלא ניתן לתחתונים מצוה כנגדה אין להם מגע בה כלל, ולגבי דידם
 כל העליות הן בוז"ן הגדולים הן ביעקב ורחל, חשיב הכל כנעשה מאיליו כיון שאין להם מגע בזה, ולגבי דידם הם כמו הארות הנעשים למעלה
 ולא נתן ה' יתברך לישראל מצוה כנגדן, כמו ענינים שהבאתי לעיל מדברי רבינו זכרוננו לחיי העולם הבא, דאין פועלים בזה כלום, ולכן גם
 בכונות אשר ישנתו אצל יושבי ארץ ישראל בשביעית, הנה אצלם לא יש שינוי, אלא נוהגים בהם כשאר השנים".

תורת הרשב"י

יום ל"ג בעומר | מאמר ג' 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין'

הארת פנימיות התורה בל"ג בעומר
המשך לאור תושבע"פ דפורים

ובאמת, כאשר נתבונן במהותם של דברים, נשכילה להבין כי הארת יום ל"ג בעומר היא בבחינת המשך אחד לאורות ימי הפורים, כי הנה קבלת התורה מאהבה שזכו לה ישראל בימי אחרשוש היתה בעיקרה על תורה שבעל פה, וכפי שכתב האור החיים הקדוש בפרשת יתרו (שמות יט ה), שכפיית ההר כגיגית על ישראל לא היתה אלא על חלק תורה שבעל פה אבל חלק תורה שבכתב קיבלוהו מאהבה בלא כפייה, שהרי אמרו 'עשה ונשמע', ואם כן לכפייה מה זו עושה, אלא ודאי כל מה שלא רצו לקבל עליהם היו גזירות וסיגים של חכמי ישראל בכל הדורות, ועל זה הוצרכו לכפיית הר כגיגית, עד ימי מרדכי כאשר ראו את מעשי מרדכי ואסתר, שבלעדיהם היו נשמדים ח"ו בגזירתו של המן, ואז חזרו לקבל ברצון לקיים כל דבר אשר יחדשו ויתקנו עליהם חכמיהם.

מעתה, כיון שהארת ימי הפורים עניינה הוא קבלת תורה שבעל פה, נמצא כי ביום זה נשפע אור גדול בבחינת הנגלה שבתורה, ומהותו היא להפריד האסור מהמותר ולברר טוב מרע, כפי שנתבאר טובא לעיל שתכלית עסק תורה שבע"פ עניינו לתקן עירוב טוב ורע שנעשה בחטא עץ הדעת, עד שיושלם התיקון ואז נזכה לשלימות עסק התורה וקיום המצוות - שאין בהם תיקון ובירור כי אם יחודים עליונים, וא"כ על ידי אורות יומא דפוריא בחלק תורה שבעל פה - זוכים בני"ל לפעול ולהשיג יותר ויותר בחלק הבירור והתיקון, ובכך מתקרב אפוא גילוי האור הבהיר, הוא חלק פנימיות התורה, שהוא יהיה עיקר עסק

נהג לרקוד כביום שמחת תורה

ומסופר על הרה"ק רבי ברוך ממעזיבז' זיע"א נכדו של הבעש"ט, שהיה נוהג לערוך בכל שנה ביום ל"ג בעומר סיום על ספר הזוהר, והיה נוטל את ספר הזוהר בידו ורוקד עמו שעות ברציפות בהתלהבות ובדבקות עצומה, והיה לו יום זה מעין שמחת תורה.

'יכול לפטור העולם' - פורים כפורים

ושמא בדברים האמורים עד הנה, יעלה בידינו רמז למאמרו הנורא של רבי שמעון בר יוחאי (סוכה מה): 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין מיום שנבראתי עד עתה ואילמלי אלעזר בני עמי מיום שנברא העולם ועד עכשיו ואילמלי יותם בן עוזיהו עמנו מיום שנברא העולם עד סופו, ואם כי אין לנו שמץ השגה והבנה במאמר התנא האלוקי, מכל מקום יש לפרשו בדרך האמורה, על פי היסוד שהובא בתיקוני זוהר (תיקון כא): 'פורים כפורים', והיינו ששורש פורים ויום הכפורים חד הוא, ומעתה, מאחר שנתבאר לן היטב כי יום ל"ג בעומר - יום פטירתו של רבי שמעון בן יוחאי, יש בו חיבור ושייכות אל יום הפורים, עליו אמרו בתיקוני זוהר שהוא כיום הכיפורים - יום מחילת עוונותיהם של ישראל, לפיכך גם בו יש בחינת מחילת העון בכוחו הגדול של רבי שמעון בר יוחאי, וזהו שאמר 'יכול אני לפטור את כל העולם כולו מן הדין'.

(מתוך הספר הנפלא פתחו שערים).

המשך בגליון הבא א"ה

התורה וקיום המצוות לעתיד לבוא, ליחד יחודים עליונים ונשגבים באילנא דחיי.

זהו אם כן תורף השייכות שבין פורים לל"ג בעומר, כי בימי הפורים נתגלה אור גדול בתורה שבעל פה, והוא המביא ומקרב את התגלות פנימיות התורה שתהיה מזומנת לכל לעתיד לבוא, ואכן, תחילת התנוצצות חלק הנסתר והפנימי - שורשה ביום ל"ג בעומר שבו האיר אורו הגדול של רשב"י, אשר הוא בבחינת נתנית התורה ממש, וכמו שהובא לעיל מדברי הזוהר שאמר הקב"ה: **אלמלא לא אתמסר אורייתא בטורא דסיני, אלא דאמר קודשא בריך הוא הא בר יוחאי אורייתא וסתרין דילי, דיי לעלמא.** [אם לא היתה נמסרת התורה בהר סיני, אלא שהיה הקדוש ברוך הוא אומר: הנה רשב"י, שימסור לכם התורה וסודות שלי, די לעולם].

אסתר לישנא דסתראה

ויתירה מכך, הלא באמת התנוצצות פנימיות התורה החלה בפורים, שהרי הנס היה ע"י אסתר המלכה, ואסתר היא בחינת הסתר כדברי הזוה"ק (ח"ג רעו. ברע"מ) שאסתר לישנא דסתראה - 'אתה סתר לי' (תהלים לב ז), הרי שבזמן שקיבלו בני ישראל את התורה מאהבה כבר החל להתנוצץ אור התורה הנעלם שגילה הרשב"י בדורות שלאחר מכן. לכן שמחים ביום ל"ג בעומר שמחה גדולה ועצומה, לאשר זהו זמן שמחת התורה בשלימות, כי אחר שזכו לקבל את התורה מאהבה, זכו עוד ביום זה לגילוי בחינת לוחות הראשונות, להשיג האור הנעלם שבתורה.

רזא דשבת

תרגום בלשון הקודש:

ואם שומרים שבתות וימים טובים, נאמר בהם ויוציאנו ה' אלקינו. ויתקיים בהם, למען ינוח שורך וחמורך, חמור בתורה ובמצוות, וינפש בן אמתך ובהמתך, עם הארץ נקרא בהמה. ואחר שיכניס את עצמו תחת אדם בתורה, יתקיים בו אדם ובהמה תושיע ה'. אם הוא כמו סוס שרוכב עליו אדונו, וסובל אותו, ולא בועט באדונו

כשומרים שבתות, נאמר בהם ויוציאנו ה' אלקינו

ואי נטרין שפחות וימים טובים, אתמר בהו ויוציאנו ה' אלקינו. ויתקיים בהו, למען ינוח שורך וחמורך, חמור בתורה ובמצוות, וינפש בן אמתך ובהמתך, עם הארץ בהמה אקרי. ולקתר דייעול גרמיה תחות אדם בתורה, יתקיים ביה אדם ובהמה תושיע ה'. אם הוא פסוס דרקיב עליה מאריה, וסביל ליה, ולא מקעט במאריה.

(זוה"ק חלק ג דף כט, א)

זיך משתתף צו זיין מיט די חבורת לומדי ומסיימי הזוהר הק' רופט 833-867-2126

צו הערות והארות לגבי הגליון: kimiroini@gmail.com